

A veure qui és més alt

Midori, una petita geisha

Ichiyō Higuchi

Una edició de **Ko Tazawa**

Taula

07/ La raó de ser d'aquesta sèrie de Literatura Japonesa

08/ L'autora i l'obra

10/ Cronologia

12/ Una geisha és una prostituta?

17/ A veure qui és més alt (Midori, una petita geisha)

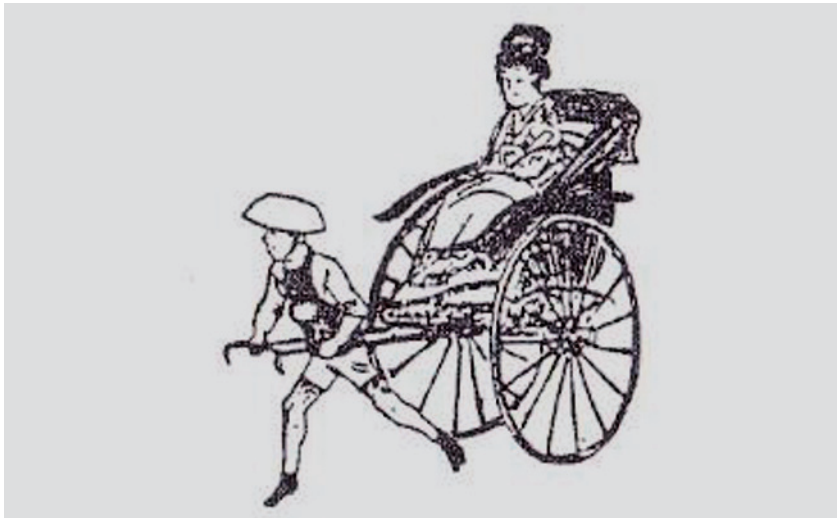
Anar des de casa meva fins a la porta principal del barri de Yoshiwara és un camí llarg, tan llarg com les branques del salze que es troba just fora de la porta principal del barri. Diuen que els clients que deixen Yoshiwara amb recança miren endarrere fent una última ullada, al costat del salze. De lluny estant, però, se sent molt a prop la gresca del segon pis de les cases ben il·luminades, que es reflecteixen a l'aigua negrosa del canal Ohaguro-dobu³ que envolta el barri. S'endevina l'enorme prosperitat del barri pels nombrosos *rickshaws*, cotxets tirats per un home, que passen pels carrers de dia i de nit. El meu barri s'anomena "del temple Daionji". Malgrat el seu nom religiós, els habitants descriuen el seu propi barri com un indret alegre.

El carrer principal de Yoshiwara

³ Ohaguro és el costum japonès segons el qual les dones casades es tenyien les dents amb tinta negra. Aquest costum va sobreviure fins a l'era de Meiji (1868-1912). El canal s'anomenava així per analogia, perquè l'aigua era d'un color negrós.

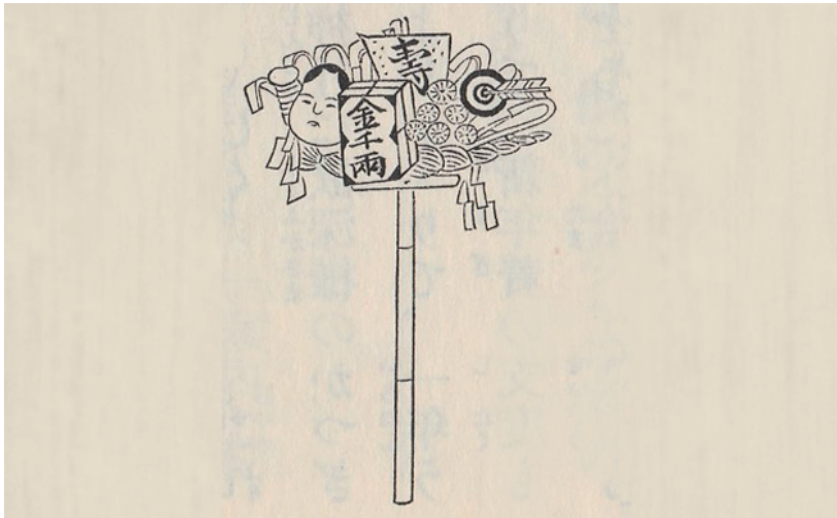
De la cantonada del temple xintoïsta de Mishima ençà no hi ha cap casa gran que destaquï. Totes són cases petites i pobres agrupades en blocs de deu o vint i que amb prou feines s'aguanten dretes. No es tracta d'un barri apropiat per fer-hi negocis. Els veïns deixen entreoberts els finestrons i pengen, a la part de fora, uns papers tallats amb formes curioses, emblanquinats amb calç, pintats de colors per sobre i sostinguts per un bastonet prim per darrere. És una vista ben curiosa perquè els papers així enganxats semblen broquetes de menjar *dengaku*. No són una o dues cases, que en tenen. En moltes cases del barri els treuen a fora amb la sortida del sol perquè s'assequin i els guarden al capvespre. Tots els membres de la família s'hi dediquen. Si algú els demana què són, responen:

Rickshaw

—No ho sap? Estem preparant ornaments per als rasquets que es vendran a la festa del dia del gall⁴ de novembre del temple xintoista d'Ōtori. Els visitants del temple, ansiosos per viure la prosperitat del seu negoci, compren els rasquets adornats perquè diuen que serveixen per aplegar diners i porten bona sort.

Els professionals de l'ofici comencen aquesta feina ja en acabar els dies festius de l'Any Nou i continuen fent-la durant tot l'any. En canvi, els no professionals que s'hi dediquen com a treball addicional, ja comencen l'estiu tacant-se les mans i els peus de pintura. Gastaran aquests diners en el vestit que estrenaran per l'Any Nou.

Un rasquet amb ornament

4 El gall és un dels 12 símbols del zodíac xinès. S'assigna un símbol a cada dia de l'any, per tant, el dia del gall arriba cada 12 dies.